

לזכרו של פיטר ווי

אנדרו מושין תרגום: נורית כהנא

המורה שלי, שִׁירד לִסוף

דעתי

והצית בה מאורות ראשונים. שָׁנַתְּ לִי

אֶת קִיטְס

לקרא ובעקבותיו אחרים, נוספים,

שֶׁהִפְךָ אוֹתִי

לקורא. שָׁגַרְמ לִי לִכְתֹּב, שֶׁהִנְחָה

אוֹתִי לְהִתְדַבֵּן

על האמת בדברים כְּשֶׁלְעֵצְמָם,

שָׁגְלָה לִי

כִּי דָרְךָ - אֶרֶץ עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם, שֶׁאֶפְשֶׁר לִי

לְהַעֲמִיד בְּשֵׁאלָה

אֵף אֶת אוֹתָם דְּבָרִים שֶׁאֲמַתּוֹ עַל יְדוֹ.

הוא שֶׁהֶעֱנִיק לִי אֶת חַיִּי

מִבְּחִירָה וְלֹא עַל פִּי נִסְבוֹת,

שֶׁהִרְאָה לִי שֶׁקוֹל שֶׁקֵּט

יִשְׁמַע בְּרִמָּה לְמַרְחָקִים,

הוא שֶׁהִמִּיר בְּנִדְיבוּתוֹ אֶת אֲסִירוֹת הַתּוֹדָה

שֶׁחֲבַתִּי לוֹ, בְּחִבְרוֹת.

המורה שלי, שָׁמַת אֶתְמוֹל

בְּשִׁלּוֹה,

בְּשַׁעֲרוֹ הַקָּשָׁה בְּיֹתֵר,

הֶאֱחָרוֹן מִכָּל אֵלוֹ.

פורסם ב"גארדיאן" 09.04.2016

In Memory of Peter Way Andrew Motion

Sign up for Bookmarks: iscover new books in our weekly email

Read more

My teacher, who reached down inside my head
and turned the first lights on. Who gave me Keats
to read, which turned on more. Who made me
read. Who made me write. Who made me argue
for the truth in things themselves. Who told me
manners maketh man. Who let me question
.even the things he said himself were true
Who gave my life to me, by which I mean
.the things I chose and not inheritance
.Who showed a quiet voice can carry far
Who took the gratitude I owed to him
.and changed it into friendship. Who was kind
– My teacher, who died yesterday at peace
.his hardest lesson and the last of these